

Men vi har ingen planer om fra dansk side at hæve momsén over 25 pct., det vil jeg gerne understrege. Men det er den type diskussion, der er, og ikke en harmonisering.

Så vil jeg sige, at grænsehandelsproblemstillingen jo er velkendt i Danmark. Vi har i vores skattepolitik gennem årene gjort gældende, at Danmark ud fra et grænsehandelsproblem ville følge benzinpriserne, underforstået og måske også sagt direkte, i Tyskland. Det er ikke kommet af det nævnte forstærkede samarbejde.

Det er jo klart, at vi som et åbent land mange gange er under et internationalt skattekonkurrencepres. Det må vi forholde os til. Men det er altså ikke noget, der er affødt af forstærket samarbejde. Og man kan ikke via det nævnte forstærkede samarbejde tvinge et skattesystem igennem i Danmark.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, ministeren siger, vil have lidt mere troværdighed, hvis hun kan garantere, at Danmark, hvis der kommer et forstærket samarbejde på skatteområdet inden for sådanne ting som pensionsafkast, brugtbilafgift og momsharmonisering, så ikke er med, og at ministeren ikke efterfølgende kommer og siger, at vi skal være med i sådan et forstærket samarbejde.

Kan ministeren afgive en sådan garanti? For hvis ministeren ikke kan afgive en sådan garanti, så mener jeg ikke, at det, ministeren siger om, at veto retten er intakt, er troværdigt. Så er veto retten reelt undermineret, for så ved vi godt, hvad det er for en glidebane, vi har med at gøre. Så laver de andre et forstærket samarbejde, hvor Danmark ikke er med, og så kommer ministeren og siger: Vi bliver nødt til at være med, vi skal sidde med ved bordet, vi skal have indflydelse, så Danmark skal med i det forstærkede samarbejde.

Men kan ministeren give en garanti for, at det vil hun ikke komme efterfølgende og forsøge at få Danmark med ind i?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nej, og det er slet ikke det, mine svar går ud på. Jeg vil da ikke på forhånd forpligte en dansk regering til at sige nej til et forstærket samarbejde. Vi har ønsket det for at få fremdrift f.eks. på miljøafgiftsområdet og energiafgiftsområdet. Hvis nu otte nordeuropæiske lande kunne lave et regionalt samarbejde om nogle energiafgifter, skulle Danmark så af principielle grunde holde

sig uden for det samarbejde? Det synes jeg ville være uklogt.

Der kan være andre eksempler, hvor jeg vil sige, at det vil Danmark ikke være med til eller indgå et forstærket samarbejde om. Nu er der en mulighed i traktaten for et forstærket samarbejde. Jeg mener ikke, at Danmark på forhånd skal afskære sig muligheden for at tage konkret stilling fra sag til sag, hvis der rejses et forslag om et forstærket samarbejde på et område.

Men det fratager ikke Danmark veto retten, hverken at være med i et forstærket samarbejde eller holde sig uden for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2854

2) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlggaard (UP):

»Er den nye italienske regerings politik med skattenedsættelser og nye offentlige udgifter til infrastrukturprojekter en trussel for euroen?«

Skriftlig begrundelse

Dagbladet Børsen skriver den 23. maj 2001, at: »Euroen truet af Berlusconi's skattesænkning« (side 26). Artiklen påpeger, at den nyvalgte italienske leder Berlusconi i sin valgkamp har lovet, at han vil sænke skatterne med 250 mia. kr., og at en så stor indtægtsnedgang for den italienske stat kan bringe hele eurostabiliteten i fare. Da Berlusconi samtidig har lovet iværksættelse af nye store infrastrukturprojekter, er der udsigt til et stort og voksende underskud på de italienske statsfinanser, hvilket vil være i strid med euroreglerne.

Frank Dahlggaard (UP):

Baggrunden for spørgsmålet er jo, at der er kommet et regeringsskifte i Italien, som er en af de allerstørste økonomier i euroområdet med en statsminister, Berlusconi, som i valgkampen har givet løfter om at sænke skatterne svarende til 250 mia. kr. og samtidig øge udgifterne til infrastruktur, veje og jernbaner, med et stort beløb. Det giver jo selvsagt underskud eller større underskud på de italienske statsfinanser, og spørgsmålet er: Truer det ikke hele stabiliteten i eurosamarbejdet, når ét land bryder de fælles regler?